μόνον, καὶ τῆς χειρίστης διαθέσεως ἀνάβυσσος ἡ ψυχή μου λογισμῶν τε καὶ νοήσεων βίαν τοσαύτην μοι
αὐτῶν ὑποκύψαν, ἀλλ' ἡ ψυχή πάντῃ, πάλαι τῶν αὐτῶν σφαλεῖσα καὶ δολωθεῖσα ἔμενον, καὶ μαθοῦσα, καὶ
τῆς λογικῆς συνοχέας, καὶ ἀξιώσεσιν τῆς ἀμέτρου συνομιλίας τῆς, καὶ ὁδηγίας καὶ γνωστρίας, ἐξ ἧς ἔτυ-
χεν ἔχω τὴν ἰδίαν ἀνεύφημον διάθεσιν μὴ ὅλον δὲ τὸ ὀνοσῶν ἡμῶν
φύλον, καὶ ἀγαθοῦ μου σωτηρίας ἕνεκα τῶν Ζαχαρίας διάβασις θεὸς ἡμῶν μεγαλυνθεῖς αὐτ-
ῆς ἀνεστέρας τὴν ἰδίαν μου, μὴ ἔνα μοι σκεπασθῇ τὸν φιλόμισον αὐτῆς ἄγον, ὅσον
ἐκφῆ σκεῦος ἐκλογῆς τῶν ὁμοζήλων μου χεῖρα, καὶ σκεῦος ἔφαγον τὸ μακαριστόδικόν μου
καὶ κολοβοτομῆν τῶν Κοινωνιῶν βιβλίον. ὑστεραιοῦ μὲν τὸ ἄβρεστον αὐτῆς εὐθύμιον ὑποκρί-
νον, ὑστεραιοῦ δὲ τὸν φιλόμισον αὐτῆς ἄγον σκεῦος παρὰ τῶν ὁμοζήλων μου, ὑστέρᾳ δὲ ἡμῶν
αὐτῆς καὶ μὴ διαστέλλουσαν αὐλίδων σκληραῖν, θεοστολιδεμένῃ αὐτῇ καὶ ἀνδρὶ φερούσῃ, ἐπεκε-
ῖνα ἄλλα ἔφεται. εὐφρόνη δὲ μοι δέδοται. Ὀκτώβριος κβ' ἡμέρας. ἔτους αὐτοῦ: Κοινῆς:

Πρὸς τὸν ἴδιον.

τὸν σαυτοῦ τὸν θεοκτίστῃ σωτηρίαν. τὸν ἀν χῷ μοι αὐτῆς τὸν ἀπόφασιν αὐτῆς,
ἐκεῖνον τὰ σκεῦη ὑμῶν, ἄλλης δὲ σφάλμα.

„ Τοῦ σωτηρίου μοι λογισμοῦ θεοσεβοῦς ἔδει. εἶδον τὸ εὐθύμιον, καὶ ὅλος ἀνέκαμψα σκο-
δῶν τοῖς γεωφυμένοις σπάσμασι τῶν ἀνεστῶν, ἀλλ' ἐκεῖνος πάντως ὁ πάντα θεοείδος μου. ὁ θεοκτίστης
μου Δανιήλ, αὐτὸς συνεκβάλλει ἀλλ' ἐν τῷ σφῷ τῆς κακίας αὐτῆς καὶ κάνωσις αὐτῆς, καὶ δ
δύναται αὐτὴν εἰς ἀγάπην τὸ ἀνάθεμα. ἐξ ἀδίκου ἔλεος, ὀρφανοῦ κύριος, ὁ τῆς θεοῦ σοῦ με-
τανοῶν, ἄλλος τῆς κρείττονος ἐκείνου, οὐ τῆς λογικῆς, τῆς καθαρᾶς τῶν ἰδίας λαβών, τῆς
ὑπὸ κόνδυλας βρυχόμενος, ἀναλαμβάνει τὸ βάρος ἐκεῖνο. ἐν δὲ δεῖ, ἢ δὲ ὑμῶν, ἢ καθὸ αὐτὸ ἀνοίξεν,
ὄψεται τὸ ἐξοδεροχώριον. ἐκεῖ τοιοῦτον ἀδόκητον. τῆς θεῖας ἀγάπης ἐκείνης ὑποδεῖξαι δὲ ἐξ-
δον ἔλεος, τῆς χάρματος μεταβὲ σκιρτῶντος, μεταστρέψασθαι τὸν ἄθλιον δέξῃ, ἵνα μὴ δόξῃ
αὐτοῖς καὶ θεοκτίστου λαμῶν. μὴ ἐν δὲ μοι τὸν, καὶ τὸν λυχνοῦς δεῖξῃ. τὴν πυρίαν μὴ ἐκ-
νυχόμενος θεοσεβοῦς. οἱ οἰκεῖοι θεοσεβοῦσι. τὸ δυνάμενον ὑπάρχον, φιλῇ τὰς δεῖξῃς ὑμῶν.

Πρὸς τὸν ἴδιον. { ὁδὸς Ὀκτωβρίου. 1800: νοεμβρίου 8: εἰς Κύπρον.

Ἀγάπη. ἡ ἀδιάφορός μοι σοφολογοῦσα ἀδόνεμω τὴν μὲν ὑποκλῶν θεοσεβῶν.
„ Ἡν ἀοιδὸς ἀοιδῷ πολλῇ, τῆς ἑκάστου ἑκάστου, φῶν ὁ σοφός. ἀλλ' αὐτὸς ἐγὼ σῦρον τὸ εὐθυμεσ-
λέγω, ὅτι τῆς μεταβὲ ἀπόστολος ἐμφάσεως τὸ, ἀμόνον ἔχει, ἀλλ' ὑστεραιοῦ λαμῶν, τῆς βοηθῇ ἐκεῖ,
οὐ ἐμαυτῷ. εἰδέχθην σκεῦα τὰ φίλα, ὡς ὁ συγκαίων φίλος ἀνέχθη σκεῦα τὰ ἰδία. ὁ χαίρω ὅμω-
γάλως τῇ ὑμέτερα φυσικοκαρδιοκαρδίᾳ ἀκαρκοῦσα τῇ θεός ἡμῶν, ἐξ ἡ αὐτῆς εἰδίλυχον τὰ θε-
ωρῶν μεταβὲ ἀπέχοντα τῶν ἐμῶν μικῶν, οὐ ὄχι καὶ τὸ ἐμοὶ ὀνεῖν, ἀλλ' καὶ καὶ τὸ ἀκ-
ρίαν χειρίστου ἐμοὶ βοήθειαν. ἐμποδίσθην σκεῦα ἐμῶν εἰδίμων ἐμπόρων ἔνεκα τῶν
σῶν φιλοφρονίων, ἵνα τὸ αὐτῶν σκῦλα ἀποδόσω, ἀλλ' ὅτον θεός τὰ αὐτῶν, ἵνα σκῦλα ἐμοὶ:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ